

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 7C/117/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614207806
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Straka
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6614207806.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom Mgr. Petrom Strakom v právnej veci žalobcu G. Z.G., G. G. W., I. X, V.: XX XXX XXX, zastúpeného N.. M. K., Z., G. G. Z. Y., W., S.. R. XX proti žalovaným X. Š. W., T. XX.XX.XXXX, U. H. W., M. V./., Š. B.Z. G. Z. X. M. W., T. XX.XX.XXXX, U. H. W., M. V./., Š. B. G., obaja zastúpení opatrovníkom Evou Pivarčovou, zamestnankyňou Okresného súdu Zvolen, o zaplatenie 2 606,09 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

žalovaní v 1. a 2. rade s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2 606,09 Eur a nahradiť žalobcovi trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 156 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 524,10 eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou podanou tunajšiemu súdu sa žaloba domáhal, aby sú uložil žalovaným 1., 2. povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2 606,09 Eur s príslušenstvom z dôvodu, že žalobca ako prenajímateľ bytu so žalovanou 2. uzavrel nájomnú zmluvu, na základe ktorej sa žalovaný 1. a 2. ako manželia stali nájomcami H. Č.. XX D. H. S. U. T. X D. W.. Dňa 30.09.2014 skončil žalovaným na základe výpovede z nájmu nájom predmetného bytu a od 01.10.2004 žalovaní 1. a 2. ostali bývať v predmetnom byte bez právneho titulu. Žalovaní 1. a 2. byt užívali naďalej od 01.10.2004 bez právneho dôvodu, čím došlo u žalovaných k bezdôvodnému obohateniu a to ušetrením majetkových hodnôt, ktoré by za normálneho priebehu vecí, t. j. užívanie predmetného bytu založeného na nájmovej zmluve činila za obdobie od 12/2006 do 12/2008 sumu vo výške 66,35 Eur za obdobie od 01/2007 do 12/2008 sumu vo výške 2 068,81 Eur a za obdobie od 01/2008 do 6/2009 sumu vo výške 470,93 Eur. Nakoľko žalovaní 1., 2. doteraz neuhradili pohľadávku, žalobca požadoval zaplatiť uvedenú sumu vrátane príslušenstva.

Keďže sa súdu nepodarilo zistiť súčasný pobyt žalovaných v 1., 2., preto súd vydal platobný rozkaz č. k. 17Ro/175/2014 zo dňa 13.06.2014, ktorým návrhu žalobcu vyhovel tak, že žalovaní 1., 2. zaviazal uhradiť sumu 2 606,09 Eur s príslušenstvom a nahradiť trovy konania vo výške 156 Eur. Nakoľko sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz na adresu žalovaných 1., 2. ani zistiť ich pobyt, súd uznesením zrušil platobný rozkaz. Keďže sa nepodarilo zistiť súčasný pobyt žalovaných 1., 2., preto im bol uznesením Okresného súdu Lučenec č. k. 7C/117/2014-33 zo dňa 10.09.2014 ustanovený opatrovník podľa § 29 ods. 2 O. s. p.

Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 31.10.2014 a 12.11.2014, ktorého sa nezúčastnil opatrovník žalovaného z dôvodu, že sa riadne predvolaný účastník konania nedostavil na pojednávanie, ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o odročenie, súd podľa § 101 ods. 2 O. s. p. vec prejednal v jeho neprítomnosti, prihliadol pritom na obsah spisu a doposiaľ vykonaných dôkazov.

Žalobca na pojednávaní trval na podanej žalobe v plnom rozsahu, pričom si uplatnil náhradu trov konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia. Žalobca sa vyjadril písomne svojím podaním zo dňa 07.11.2014 tak, že v danom prípade medzi žalobcom a žalovanými 1., 2. nejde o vzťah založený spotrebiteľskou zmluvou ale o vydanie bezdôvodného obohatenia, preto nie je možné prihliadať aj bez návrhu na oslabenie nároku z dôvodu premlčania.

Súd vykonal dokazovanie v nasledovnom rozsahu a zistil nasledovné skutočnosti. Nájomnou zmluvou zo dňa 28.06.1994 vznikol prenájom bytu č. 11 v bytovom dome na Tuhárskom námestí 2 v Lučenci medzi žalobcom a žalovanou 2. (zistené z č. I. 5). Nájomný vzťah zanikol na základe výpovede z nájmu bytu dňa 30.09.2004 (zistené z výpovede nájmu bytu na č. I. 7 a doručenky na č. I. 8). Žalovaní 1., 2. užívali byt naďalej, na základe čoho im vznikol dlh vo výške 2 606,09 Eur (zistené z rozpisu dlžnej čiastky na č. I. 9 až 11).

Žalobca upomienkou zo dňa 22.10.2013 vyzval žalovaných 1., 2. na úhradu dlžnej sumy (zistené z č. I. 12).

Podľa § 451 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 454 OZ bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 458 ods. 1 OZ musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k právnomu záveru, že žalobcov nárok je právne dôvodný čo do základu aj výšky. Vzhľadom na preukázanú skutočnosť, že žalovaní 1., 2. užívali predmetný byt bez právneho dôvodu, došlo k bezdôvodnému obohateniu zo strany žalovaných, nakoľko nedošlo k zmenšeniu ich majetkových hodnôt, ktoré by sa za normálneho priebehu veci krátili v dôsledku úhrady nákladov spojených s užívaním bytu.

Za bezdôvodné obohatenie možno považovať akýkoľvek prospech, ktorý by mohol teoreticky vlastník veci dosiahnuť ale iba ten prospech, o ktorý sa na jeho úkor obohatený buď zvýšil svoj majetkový stav alebo o ktorý sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Majetkovým vyjadrením prospechu je peňažná suma, ktorá zodpovedá sumám vynakladaných obvykle v danom mieste a čase a užívanie veci aj s prihliadnutím na druh právneho dôvodu, ktorým sa pravidlo právo užívania veci so zreteľom na jeho rozsah a spôsob zakladá. Najčastejšie ide o nájomnú zmluvu, keď sa výška náhrady dáva do pomeru s obvyklou hladinou nájomného, ktorú by bol nájomca za normálnych okolností povinný platiť, ak by vec užíval na základe platnej nájomnej zmluvy (pozri Budinská L.: Judikatúra bezdôvodného obohatenia str. 38).

Na základe uvedeného mal súd za to, že žalovaní 1., 2. užívali predmetnú nehnuteľnosť bez právneho dôvodu, t. j. nebola uzavretá medzi žalobcom a žalovanými nová nájomná zmluva po zániku pôvodnej nájomnej zmluvy a v dôsledku toho došlo k bezdôvodnému obohateniu bezprávneho dôvodu, takže z titulu neplatenia nájomného u žalovaných nedošlo k tomu, že sa ich majetkový stav zmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Súd pri určení primeranej sumy vychádzal zo súm, ktoré pôvodne žaloba mal stanovené so žalovaným pri úhrade a za služby spojené s užívaním bytu. Na základe uvedeného súd priznal finančné plnenie žalobcovi vo výške 2 606,09 Eur, pričom k sume dospel tak, že išlo o úhrady za užívanie bytu a služby spojené s jeho užívaním (za dodávky tepla a TUV, za dodávku vody, za odvádzanie splaškových a odpadových vôd, osvetlenie spoločenských priestorov a odvoz odpadu za obdobie od 12/2006 do 12/2008 v sume 66,35 Eur, čo vyplývalo z rozpisu dlžnej čiastky na č. I. 1, ďalej za obdobie od 1/2007 do 12/2008, čo vyplývalo z rozpisu dlžnej čiastky 2 068,81 Eur na č. I. 2 a za obdobie od 1/2008 do 6/2009 vo výške 470,93 Eur, čo vyplývalo z rozpisu dlžnej čiastky na č. I. 3).

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 1, 8 O. s. p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadrí osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. citovanej vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

V zmysle § 142 ods. 1 O. s. p., § 149 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. žalobca bol v konaní úspešný, vzniklo mu právo na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovaným 1., 2. Žalobcovi vznikli trovy na súdnom poplatku vo výške 156 Eur a trovy právneho zastúpenia právneho zástupcu v celkovej výške 524,10 Eur a to za 4 úkony právnej pomoci, prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a) citovanej vyhlášky), ďalej podanie žalobného návrhu, zastupovanie na meritornom pojednávaní dňa 31.10.2014 a 12.11.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d) vyhlášky, t. j. 1 úkon po 101,25 Eur, t. j. 4 x 101,25 Eur, k tomu súd priznal v súlade s § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, 1 x režijný paušál po 7,63 Eur a 3 x režijný paušál po 8,04 Eur za rok 2014 a k tomu 7,63 Eur (za rok 2013) a náhrada za právne zastúpenie, ktoré súd žalobcovi priznal v celkovej sume 524,10 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Lučenec, Ul. Dr. Herza 14, 984 37 Lučenec na Krajský súd v Banskej Bystrici a to písomne v troch rovnopisoch.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa exekučného poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.